

Bid voor de ziel van zaliger

Johan Herman Walhof,

Echtgenoot van

Marianne Fransen.

Geboren te Enschede 15 Maart 1878. In de avond van de 3de Mei 1954 werd hij, na 'n gelukkig gezinsleven van 34 jaar, plotseling door een droevig ongeval aan de zijde van zijn vrouw weggerukt. Zonder tot bewustzijn teruggekeerd te zijn, voorzien van het H. Oliesel, stierf hij spoedig en werd 7 Mei op het R. K. Kerkhof te Enschede begraven.

Sterven zonder afscheid te kunnen nemen van familie en vrienden, is ons risico, het risico van de broze mens. Wij hebben ons leven enkel van God, die alléén Heer van leven en dood is.

Wij, die bedroefd zijn door het onherroepelijk lot van de dood, die ons wacht, hebben toch als troost de belofte van de toekomstige onsterfelijkheid. Want aan de gelovigen wordt het leven niet ontnomen maar slechts veranderd. En terwijl het huis van dit aards verblijf hier ineentorst, verkrijgen zij een eeuwige woonstede in de hemel. (Praefatie der Overledenen)

Dierbare vrouw, mijn lichaam is wel zwaar getroffen, maar mijn ziel is ongedeerd bij haar Schepper. Lieve dochter, schoon- en kleinzoon, weest ook gij dankbaar voor de gelukkige jaren, die O. L. Heer ons gegeven heeft en helpt elkander, de zorgen van het leven als christenen te dragen. Treurt niet op de eerste plaats om mijn plotselinge dood, maar steunt mij door uw gebeden en offers, opdat mijn ziel mag leven en rusten bij God.

Door het teken van het kruis verlos hem, o God.
(Communio op het feest van Kruisvinding)

ONZE VADER — WEES GEGROET

Drukkerij M. Peters — Enschede